

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prvdentia Ivstorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XV. Ostendit, suaue esse, seruire Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46940)

CAP. XV.

Ostendit, suaue esse, seruire Deo.

Quid est, quod filij Adæ horrent
 verbum crucis, tanquam durum,
 & insuaue, & vnusquisque in viam suã
 declinauit? Me quasi durum Dominum
 sollicitè fugiunt, & principibus terræ
 seruire malunt. Mirum est hoc. Cum e-
 nim solus ego æternam vitam, & ple-
 nam consolationem eis dare possim:
 per iustitię semitas ad montem Domi-
 ni ascendere recusant, & montes alios
 difficiliore superare conantur. Et-
 enim solus mons Dei, mons bonorum
 omnium aggregatione coagulatus, &
 pinguis: vt quid ergo fingunt homines,
 montes alios coagulatos, cum difficul-
 tates mundi (etiam quando superantur)
 steriles sunt? Certè seruire Deo regna-
 re est: quocirca mirabile videtur, ho-
 mines regnandi cupidissimos; mihi
 seruire nolle. Nequè solummodò mi-
 randum est, quia regnare detrectant,
 sed etiam, quia infinitam suauitatem
 legis meæ nequè requirunt, nequè co-
 gnoscunt.

gnoscent. Profectò si in via Dei ambulassent, habitassent pacificè super terram, & cor, præ magnitudine lætitiæ dilataffent: sicut ille, qui ambulabat in latitudine, quia mandata mea totis viribus exquisiuit. Intelligite quæ dico filij, & saporem veritatis meæ, ipsa experientia gustate. Qui mihi fideliter seruit, bonæ conscientie lætitia exultat, & firmissima spe æternæ retributionis veriùs gaudet, quàm si totius mundi honores, diuitias, & voluptates possideret: Et interim dum laborat, & mala multa sustinet, ego secretis inspirationibus, & illuminationibus, eius infirmitatem corroboro. Ego doceo manus eius ad prælium, & singulos digitos ad bellum: vt sine timore de manu inimicorum suorum liberatus, constantissimè seruiat mihi. Dicit confidenter: Pone me iuxta te, & cuiusuis manus pugnet contra me. Maior lætitia, & suauitas percipitur in præliis sub vexillo meo, quàm in pace mundi, quæ in sola superficie hæret, nec lætitia cordis appellari potest. Hinc est, vt soli iusti verè lætentur,
& exul-

& exultent, & verè glorientur soli re-
cti corde. Hanc ergo prudentiam disci-
te filij, nequè humanis consiliis acqui-
escere velitis. Tollite iugum meum
suauissimum super vos; & sub hoc, pa-
cem intimam pertingentem vsque ad
medullas apprehendite. Letamini vos,
qui prudenti coniectura colligitis, no-
mina vestra scripta esse in libro vitæ.
Aperite sinus viscerum vestrorum, &
cælestis consolationis aquam sitienter
haurite. Fleant illi, qui remorsu con-
scientiæ cruciantur, & per latam viam
perditionis furiosè currunt. Ridete,
& exultate vos, qui mihi seruire decre-
uistis; vos præsertim, qui reliquistis
omnia, & sequuti estis me: quia in hac
vita, cætuplùm accipietis, & cum glo-
riosissimo triumpho, & totius super-
næ Ierusalem acclamatione, vitam æ-
ternam possidebitis.

CAP. XVI.

Ostendit, triste esse, peccato seruire.

NON est pax, & cordis lætitia im-
pii, qui faciunt peccatum, &
proinde serui sunt peccati. Mæstissima
est fi-